

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718010371
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718010371.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému G. H., nar. XX.XX.XXXX v O., okres O., trvale bytom J. L., K. XXXX/X-X, okres J. L., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina, pre trestný čin zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica pod sp. zn. 1T/141/2018 zo dňa 11. decembra 2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 19. februára 2019 takto

rozhodol:

I. Podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného G. H. proti výroku o vine z a m i e t a, pretože nie je prípustné.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného G. H. proti výroku o treste z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica pod sp. zn. 1T/141/2018 zo dňa 11. decembra 2018 bol obžalovaný G. H. uznaný vinným z trestného činu zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1), odsek 4 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode, 1.obž. G. H. maskovaný tak že bol oblečený po krk v jednorazovom ochrannom bielom pracovnom overale, na hlave mal tmavú kapucňu, na očiach tmavé slnečné okuliare, v oblasti úst a nosa mal nasadený biely respirátor, na rukách mal tmavé rukavice, 2.obž. J. F. maskovaný tak, že mal oblečený ochranný biely pracovný overal do pol pása, od pása hore mal oblečené tmavé tielko, v oblasti úst a nosa mal nasadený biely respirátor, dňa 18. augusta 2018 asi o 16.38 h v J. L. vošli do vchodu číslo XX bytového domu na sídlisku K. číslo XXXX, vyšli na 4. poschodie, kde pravým kľúčom, ktorý predtým 1.obž. G. H. odcudzil z motorového vozidla bývalej priateľky B. P., 2.obž. J. F. odomkol zámok bezpečnostných vchodových dverí bytu číslo XX, majiteľa H. P., vošli do bytu, prešli do obývacej izby, kde z presklenej skrinky obývacej steny odcudzili retiazku na krk s prívieskom v tvare srdiečka zo žltého kovu v hodnote 180,- €, z drevenej kazety odcudzili 9 kusov zlatých mincí z edície „Historické župy na území R.“ a 3 kusy mincí z obdobia R. republiky v celkovej hodnote 358,- €, kľúčom nájdeným pod touto kazetou otvorili bezpečnostnú skrinku nachádzajúcu sa v skrini obývacej izby, z ktorej povyhádzovali listinné doklady na zem, z ktorých časť odcudzili, z čiernej pánskej peňaženky odcudzili finančnú hotovosť vo výške 200,- CZK, v prepočte 7,77 €, následne z bytu ešte odcudzili prsteň zo žltého kovu s jedným kamienkom v hodnote 90,- €, roztrhnutú striebornú retiazku na ruku s plnými obdĺžnikmi v hodnote 72,- €, prsteň - obrúčku z bieleho kovu s vyrytým dátumom svadby v hodnote 180,- €, kameru značky Sony Handycam HDR-CX16OE s pamäťovou kartou SD v hodnote 3360,-€, projektor značky Compaq s originál brašňou v hodnote 48,- €, sklenený pohár na koňak s logom „Na zdravie“ v hodnote 4,45 € a cestovný príručný

kufor značky Eclipse v hodnote 61,- €, následne z bytu odišli, čím spôsobili majiteľovi H. P., bytom J. L., K. XXXX/XX, odcudzením vecí celkovú škodu vo výške 1.034,82 €.

Za to bol odsúdený podľa § 212 odsek 4, § 38 odsek 5 Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam a § 41 odsek 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním iba obžalovaný G. H. do výrokov o vine a uloženom treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu tak, že sa domáha toho, aby odvolací súd zmenil právne posúdenie skutku uvedeného v napadnutom rozsudku iba ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 194 odsek 1 Tr. zákona, a aby mu odvolací súd uložil mu podľa § 53 Tr. zákona trest domáceho väzenia, prípadne trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu s eventuálne uložením probačného dohľadu nad jeho osobou. Poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, keď v základných bodoch spáchanie skutku priznal a jeho výhrady sa týkali najmä motívu a pohnútky spáchania trestného činu a čiastočne aj rozsahu spôsobenej škody. Namietal tiež právnu kvalifikáciu žalovaného skutku vo vzťahu k svojej osobe, keď v priebehu doterajšieho konania viackrát uvádzal, že do bytu poškodeného H. P. nešiel primárne kradnúť, ale sa chcel iba presvedčiť, či v jeho byte býva jeho maloletý syn X., pretože jeho matka B. P. odišla z ich spoločnej domácnosti a vzala so sebou ich maloletého syna a odmietla mu styk s ním a tajila, kde na akom mieste sa s ním zdržiava. Ďalej uviedol, že po vstupe do bytu poškodeného zbadali kameru a bolo jasné, že sú nasnímaní a že poškodený ho opozná. Prehlasuje, že z bytu poškodeného vzal iba nejaké dokumenty a neodcudzil žiadne iné veci. Napriek tomu sa však nebráni zodpovednosti za krádež, pretože do bytu poškodeného nemal chodiť. Namietal však právnu kvalifikáciu vo vzťahu k svojej osobe žalovaného skutku ako zločin krádeže v spolupáchateľstve (§ 20 Tr. zákona) na odseku 4 písm. b) § 212 Tr. zákona, keď súd prvého stupňa mal u neho žalovaný skutok posúdiť iba ako krádež vlámaním na odseku 2 písm. b) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona. Na hlavnom pojednávaní sa domáhal toho, aby súd prvého stupňa mu uložil trest domáceho väzenia podľa § 53 Tr. zákona, pretože posledných 5 rokov žil riadnym životom, v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa osvedčil a riadne pracoval. Na hypotéku kúpil a zariadil štvorizbový byt a svoje záväzky v sume 80.000,- € do svojho zadržania a vzatia do väzby riadne plnil, o čom predložil príslušné listinné dôkazy. Z jeho strany išlo o hlúpy a neuvážžený krok, ktorý spáchal v rozrušení pod vplyvom nevysporiadaných vzťahov s matkou maloletého X. B. P. a škodu poškodenému ešte pred hlavným pojednávaním v sume 1.034,82,- € uhradil. Predložil aj záruku za jeho nápravu, ktorú ponúkol Slovenský zväz rybárov, miestna organizácia F. X. H., ku ktorej sa súd prvého stupňa nevyjadril a neprijal ju. Je pripravený po zmene právneho posúdenia tak ako navrhuje, niešť zodpovednosť za svoje protiprávne konanie a prijať alternatívny trest, prípadne trest odňatia slobody nespojený s bezprostredným jeho výkonom, ktorý mu bude odvolacím súdom uložený. Za takýchto podmienok je potom schopný ďalej splácať svoje záväzky a platiť na svojho maloletého syna výživné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok vo výroku o vine je nenapadnuteľný odvolaním a pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, tento považuje za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí o odvolaní uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania a žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaný uviedol, že sa stotožňuje s konečným návrhom obhajcu a žiada, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadok ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo uznesením prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z trestného činu zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. b) Tr. zákona Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 odsek 1 Tr. zákona, pretože tento svojim konaním popísaným v žalovanom skutku naplnil všetky formálne zákonné (u prečinu aj materiálny korektív, t. j. stupeň nebezpečnosti konania) znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania ďalej už len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, hoci bolo podané v zákonnej lehote, nie je dôvodné .

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného voči právnomu posúdeniu žalovaného skutku vo vzťahu k jeho osobe, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa procesným postupom podľa § 257 odsek 7 a 8 Tr. poriadku prijal uznesením vyhlásenie o uznání viny obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, čomu predchádzalo kladenie piatich otázok obžalovanému podľa § 333 odsek 3 písm. c), d), f) g) a h) Tr. poriadku, na ktoré odpovedal kladne „áno“ a bez akýchkoľvek výhrad. Iba všetky kladné odpovede sú spôsobilé pre prijatie takéhoto vyhlásenia súdom. Obžalovaný tým, že na otázku podľa § 333 odsek 3 písm. f) a g) Tr. poriadku zodpovedal kladne „áno“ bez výhrad, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, stotožnil sa súčasne aj s právnym posúdením žalovaného skutku podľa podanej obžaloby. Uznesenie, ktoré súd prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku prijal na hlavnom pojednávaní, už nie je možné napadnúť sťažnosťou v zmysle § 185 odsek 2 Tr. poriadku a contrario. Preto ani odvolací súd nemohol výrok o vine a jeho právnom posúdení v rámci odvolania už preskúmať a preto odvolanie obžalovaného v časti, ktorým namietal právne posúdenie ním uznanej viny napadnutým rozsudkom musel odvolací súd výrokom pod bodom I. tohto uznesenia podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku ako neprípustné, zamietnuť.

Odvolací súd ďalej uvádza, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že ide o páchatela, ktorý má sklony k páchaniu trestnej činnosti, keď doteraz bol dvakrát súdne trestaný. Z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za spáchanie zločinu lúpeže rozsudkom Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 3T/64/2010 vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, z ktorého trestu bol podmiennečne prepustený dňa 20. decembra 2013 s určením skúšobnej doby 3 roky sa osvedčil dňom 14. marca 2017. V období rokov 2014 až 2018 bol sedemkrát priestupkovo postihovaný, z toho v šiestich prípadoch za priestupky na úseky cestnej premávky a v jednom prípade za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm. d) Zákona o priestupkoch v platnom znení, ktorého sa dopustil voči poškodenej B. P.. Okresný súd správne neidentifikoval žiadne poľahčujúce a príťažujúce okolnosti a správne tiež dospel k záveru, že obžalovanému bude musieť byť uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, keďže ide o jednočinný súbeh zločinu a prečinu a musí byť ukladaný podľa najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty trestného činu, t. j. podľa zločinu krádeže podľa § 212 odsek 4 Tr. zákona (zákonná základná sadzba 3 až 10 rokov). Správne tiež súd prvého stupňa dospel k záveru, že u obžalovaného, vzhľadom na opätovné spáchanie zločinu je nutné aplikovať ustanovenie podľa § 38 odsek 5 Tr. zákona, t. j. zvýšenie dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby, čo súd prvého stupňa aj aplikoval a dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil svoj správny a zákonný postup v dôvodoch napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd tiež správne postupoval, keď zohľadnil dané a prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, v súlade s už ustálenou súdnou praxou a judikatúrou, ako okolnosť, odôvodňujúcu u obžalovaného pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu neexistovali žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by takémuto postupu bránili. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že okresný súd na vyhlásenie obžalovaného o vine už

prihliadol pri použití ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona, nemohol už naň prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, v súlade s platnou zásadou zákazu dvojitého pričítania. Odvolací súd uvádza, že v posudzovanom prípade tiež neexistovali žiadne také podstatné okolnosti, ktoré by viedli k tomu, aby bol u obžalovaného mimoriadne znížený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona s poukazom na § 39 odsek 3 písm. e) Tr. zákona. Obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je trestom konformným s jeho účelom v zmysle § 34 Tr. zákona, teda splní individuálno-preventívny účinok ako i generálno-preventívny účinok a je i dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia spoločnosťou. Odvolací súd teda nezistil žiaden relevantný dôvod na ešte väčšie zmiernenie uloženého trestu obžalovanému a odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere považoval za nedôvodné. Napokon aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do prísnejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona je vecne správne a zákonné, pretože obžalovaný bol pred spáchaním žalovaných skutkov v ostatných desiatich rokoch vo výkone trestu a iné zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné. Pokiaľ obžalovaný predkladal súdu prvého stupňa záruku spoločenskej organizácie za jeho nápravu, je pravdou, že okresný súd riadne neodôvodnil, prečo ju neprijal, krajský súd však uvádza, že túto nebolo možné akceptovať, vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody spojený s jeho bezprostredným výkonom.

Z uvedených dôvodov potom odvolanie obžalovaného G. H. vo vzťahu k výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu odvolací súd vo výroku II. tohto uznesenia podľa § 319 Tr. poriadku zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.